

**Kunngerð
um
lógarbundna játtan og stuðulsjáttan**

Við heimild í § 25, stk. 2 og § 27, nr. 7 og 8 í lögtingslóg nr. 42 frá 4. maí 2009 um landsins játtanarskipan verður ásett:

**Kapittul 1
Virkisøki**

§ 1. Stuðul verður tikin við undir lógarbundin játtan, sbrt. § 23 í lógini, ella undir stuðulsjáttan, sbrt. § 24 í lógini.

Stk. 2. Stuðul og lán til löguverkætlanir verða tikin við sum stuðulsjáttan ella lógarbundin játtan, alt eftir rättargrundarlagnum.

§ 2. Lógarbundin játtan verður brúkt til lógarbundnan stuðul, har móttakaraskari og stuðulsupphædd ella útrokningargrundarlag eru ásett við lóg, sbrt. § 23 í lógini.

§ 3. Stuðulsjáttan verður brúkt til stuðul, sum ikki er lógarbundin, til lán og útreiðslur fyri veðhald, sbrt. § 24, stk. 1 í lógini. Stuðulsjáttan verður eisini brúkt til afturrindan av stuðli, láni og innloystum veðhaldi, sbrt. § 24, stk. 2 í lógini.

Stk. 2. Inntøkur og útreiðslur, sum ikki verða mettar at vera fevndar av øðrum játtanarsløgum, verða tiknar við undir stuðulsjáttan, sbrt. § 14, stk. 3 í lógini.

**Kapittul 2
Játtan og heimild**

§ 4. At veita stuðul krevur játtan og heimild.

Játtan

§ 5. Játtan fæst á fíggarlóg, eykajáttanarlóg, ella fíggarnevndarskjali, sbrt. § 2 í lógini.

§ 6. Hevur persónur við lóg vunnið rætt til ávísa stuðulsupphædd, skal avvarðandi myndugleiki gjalda stuðulsupphæddina, hóast játtanin ikki røkkur.

§ 7. Í viðmerkingunum til lógarbundnar játtanir skal verða upplýst umlógargrundarlag, endamál, móttakaraskara, stuðulsupphædd ella útrokningargrundarlag, sbrt. § 23 í lógini.

§ 8. Í viðmerkingunum til stuðulsjáttanir skal verða upplýst um neyvt endamál, móttakaraskara, útrokningarhátt, samantalda stuðulsupphædd og nær útgoldið verður, sbrt. § 24, stk. 4 í lógini.

Heimild

§ 9. Heimild til lógarbundnan stuðul og stuðulsjáttan skal greitt síggjast í serstakari heimildarlóg, sbrt. § 11 í lógini.

Stk. 2. Fyri stuðulsjáttanir kann í ávísum førum verða nóg mikið við heimild í sjálvari játtanini. Í tílíkum førum skal verða sagt frá hesum í viðmerkingunum til játtanina.

§ 10. Orðingar í heimildarlógini skulu sum meginregla svara til játtanarslagið. Er talan um lógarbundna játtan, eigur málberingin „Landsstýrið rindar“ ella „Landsstýrið heldur útreiðslurnar“ at verða nýtt, meðan er talan um stuðulsjáttan eigur málberingin „Landsstýrið kann“ ella „Landsstýrið fær heimild til“ at verða nýtt.

§ 11. Tilsøgn um stuðul skal útreiðsluførast í tí fíggarárári, har bindandi tilsøgn er givin, uttan mun til, um goldið verður út heilt ella partvíst í seinni fíggarári, sbrt. § 24, stk. 3, 1. pkt. í lógini.

Stk. 2. Ikki útgoldnar tilsagnir verða fluttar yvir til fíggarstøðuna, sbrt. § 24, stk. 3, 2. pkt. í lógini.

§ 12. Sambært heimildarlóg kann veitast tilsøgn um stuðul í seinni fíggarárum, innanfyri ásettan fíggararkarm, sum er tilskilaður í heimildarlógini.

**Kapittul 3
Fyrising av stuðulsskipanum**

Endamálið við stuðlinum

§ 13. Endamálið við at veita stuðul skal verða ásett í eini endamálsgrein í heimildarlógini, sbr. tó § 9, stk. 2.

Stk. 2. Í viðmerkingunum til heimildarlógina skal so neyvt sum gjørligt verða sagt frá, hvørjar fyrirteytir verða settar at uppfylla endamálið og møguliga, hvussu ein seinni eftirmeting av stuðulsskipanini kann verða gjørd.

Móttakaraskari og útrokningargrundarlag

§ 14. Er talan um lógarbundna játtan skal móttakaraskari og stuðulsupphædd ella útrokningargrundarlag verða ásett í heimildarlógini.

Stk. 2. Er talan um stuðulsjáttan skal móttakaraskari og stuðulsupphædd ella útrokningarháttur, verða ásett í heimildarlógini, sbr. tó § 9, stk. 2.

Útgjaldingarháttur og útgjaldingartíð

§ 15. Tá ið stuðul verður útgoldin skal hann í mest möguligan mun verða fluttur á kontu hjá stuðuls-móttakaranum í einum peningastovni.

Stk. 2. Stuðul skal so vítt möguligt verða útgoldin, tá hann verður brúktur. Frávik frá hesi meginreglu skal verða sett í viðmerkingarnar til játtanina.

Málsviðgerð

§ 16. Er talan um umfatandi stuðulsskipanir skulu í heimildarlóg ella kunngerð til heimildarlóg verða ásettar reglur fyri málsviðgerð, t.d. viðgerð av umsóknum og treytum fyri, hvussu stuðulin verður nýttur. Umfatandi stuðulsskipan er at skilja sum stuðul, sum verður latin einum størri móttakaraskara, og/ella har samlaði stuðulin er 5 mió. kr. ella størri. *Stk. 2.* Um stuðulsskipanin við heimildarlóg er latin øðrum myndugleika, t.d. kommunum, skal vera ásett í heimildarlógini, hvussu uppgávur og ábyrgd verða býttar.

Serligt um sjálvsognarstovnar o.t.

§ 17. Reglurnar í løgtingslóg um landsins almenna roknskaparhald v.m. eru galdandi fyri sjálvsognarstovnar o.a., sum eru á fíggjarlógini javnbjóðis landsstovnunum, sbrt. § 2, stk. 1 í kunngerð um roknskaparverk landsins.

§ 18. Fær ein sjálvsognarstovnur meira enn 50% í rakstrarstuðli og er stuðulin meira enn 1 mió. kr., skal støða takast til um stovnurin skal takast við í fíggjarlóg sum rakstrarjáttan.

Stk. 2. Fær ein sjálvsognarstovnur minni enn 50% í rakstrarstuðli og er stuðulin meira enn 1 mió. kr., skulu viðtøkurnar verða góðkendar av avvarðandi landsstýrismanni.

Eftirlit, fíggjarætlan, roknskapur og grannskoðan

§ 19. Er talan um umfatandi stuðulsskipanir, sbrt. § 16, stk. 1, 2. pkt. skulu í heimildarlóg ella kunngerð til heimildarlóg verða ásettar reglur um umsón, herundir eftirlit, fíggjarætlanir, roknskapir og grannskoðan. Um eftirlitið er latið øðrum myndugleika, skal vera ásett í heimildarlógini, hvussu uppgávur og ábyrgd verður býtt.

Stk. 2. Um tað ikki í heimildarlóg ella kunngerð til heimildarlóg eru ásettar reglur sum nevnt í stk. 1, eiga reglurnar í §§ 20-22 at verða nýttar, sbrt. § 25, stk. 3 í lógini.

§ 20. Myndugleikin, sum veitir stuðulin, skal regluliga hava eftirlit við, at móttakarinn av stuðlinum stóðugt lýkur treytirnar, sum eru grundarlagið fyri stuðlinum. Myndugleikin skal seta í verk eina skipan, so hann fær tryggjað sær viðkomandi upplýsingar um óreglusemi, munandi frávik í mun til fíggjarætlan, møguligar fíggjarligar trupulleikar o.s.fr. Myndugleikin skal eisini verða til reiðar at taka neyðug stig, um umstøðurnar gera tað neyðugt.

Stk. 2. Myndugleikin skal útinna eftirlit við at kanna grannskoðaða roknskapin, grannskoðanarprotokol, upplýsingar um virksemini, ársfrágreiðing o.s.fr. Eftirlitið skal m.a. fevna um, at:

- 1) Meta um, hvørt treytirnar fyri stuðlinum eru loknar.
- 2) Samanbera roknskap og fíggjarætlan. Eru munandi frávik so at meta um hesi.
- 3) Samanbera ætlað og framt virksemini og frágreiðing um munandi frávik. Eru munandi frávik, so at meta um hesi.

§ 21. Fyri roknskapir har móttakarinn av stuðlinum er fevndur av § 2 í kunngerð um roknskaparverk landsins, galda reglurnar í løgtingslóg um landsins almenna roknskaparhald, um tað ikki í aðrari lóg eru ásettar reglur, sum víkja frá hesum, sbrt. § 2, stk. 2 og 3 í løgtingslóg um landsins almenna roknskaparhald. *Stk. 2.* Er roknskapurin ikki fevndur av stk. 1, skal hann gerast sambært reglunum í nr. 1 til 4, sbr. tó stk. 3. Roknskapurin skal:

- 1) Fylgja eini ásettari kontuskipan, sum skal verða liðað sundur í slag og/ella endamál.
- 2) Hava stuðulin tiknan við sum inntøka.
- 3) Roknskapurin skal fevna um rakstrarroknskap, sum vísir allar inntøkur og útreiðslur greinaðar sambært kontuskipanini. Vístar skulu vera avskrivningar og burturleggingar. Tað skal verða gjørd ein fíggjarstøða, sum vísir ogn, skuld og eginogn.
- 4) Innihalda eina frágreiðing um, hvussu stuðulin er nýttur.

Stk. 3. Er talan um stuðul, sum bert verður veittur ta einu ferðina, og hesin er minni enn 100 tús. kr., kann ístaðin fyri roknskap, verða gjørd ein frágreiðing.

§ 22. Er talan um roknskap fyri stuðul, sum er fevndur av §§ 7 og 8 í løgtingslóg um grannskoðan av landsroknskapinum, verður hesin grannskoðaður sambært ásettu reglunum av Landsgrannskoðanini, ella góðkendum grannskoðara, sbrt. løgtingslóg um góðkendar grannskoðarar og grannskoðanarvirkir, uttan so at tað í aðrari lóg eru ásettar reglur, sum víkja frá hesum.

Stk. 2. Roknskapur fyri stuðul, sum ikki eru fevndur av stk. 1, verður grannskoðaður av góðkendum grannskoðara sambært hesum reglum, sbr. tó stk. 3:

- 1) Grannskoðanin verður útint sambært góðum grannskoðanarsíði.
- 2) Undir grannskoðanini skal verða kannað um roknskapurin er rættur, og um tær atgerðir, sum roknskapurin fevnir um, eru samsvarandi veittum játtanum, galdandi lógum og fyriskipanum, verandi avtalum og vanligum síði. Harumframt verður kannað, um stuðulsmóttakarinn lýkir tær treytir, sum stuðulsmyndugleikin hevur sett, um stuðulin er brúktur til ætlaða endamálið, og um stuðulsmóttakarinn hevur borið seg hóskandi at fíggjarliga.

- 3) Stuðulsmóttakarin skal geva grannskoðaranum tær upplýsingar, sum grannskoðarin heldur hava týðning fyri at meta um roknskapin, og skal geva grannskoðaranum atgongd til at gera tær kanningar, sum grannskoðarin metir vera neyðugar, og skal syrgja fyri, at grannskoðarin fær tær upplýsingar og ta hjálp, sum grannskoðarin metir vera neyðugar fyri at kunna gera sítt arbeiði.
- 4) Verður grannskoðarin varugur við lógarbrot, skal grannskoðarin beinanvegin geva stuðulsmóttakaranum boð um hetta, og síggja til, at stuðulsmóttakarin innan 3 vikur gevur stuðulsveitara boðini. Um hetta ikki verður gjørt, skal grannskoðarin boða stuðulsveitara frá hesum.
- 5) Grannskoðarin førir grannskoðanarprotokoll, har grannskoðarin greiðir frá gjørdum grannskoðanararbeiði umframt øllum munandi viðurskiftum, sum hava givið høvi til viðmerkingar. Somuleiðis verða upplýsingar um serlig eftirlitsarbeiði, serligar frágreiðingar, ráðgeving og hjálp førðar í grannskoðanarprotokollina.
- 6) Grannskoðaði roknskapurin fær eina átekning, sum vísir, at roknskapurin er grannskoðaður sambært hesum reglum. Fyrivarni skulu síggjast í átekningini.
- 7) Stuðulsmóttakarin skal í seinasta lagi 1. apríl árið eftir lata stuðulsveitaranum avrit av grannskoðanarprotokollini saman við áteknaða ársroknskapinum.

Stk. 3. Er talan um stuðul, sum bert verður veittur ta einu ferðina, og hesin er minni enn 100 tús. kr., verður krav ikki sett um grannskoðan, sbr. § 21, stk. 3.

Tilsøgn dettur burtur og afturgjald av stuðli

§ 23. Veittar tilsagnir detta burtur, og útgoldin stuðul

eigur at verða kravdur afturgoldin, í síðsta lagi við árslok árið eftir, at tilsøgnin varð givin, um stuðulsmóttakarin ikki longur lýkur treytirnar fyri at fáa stuðul, ella ikki er førur fyri at fremja avtalaða virksemd á nøktandi hátt.

Stk. 2. Útgoldin stuðul kann eisini verða kravdur afturgoldin, um avlop er í mun til avtalaða virksemd.

Upplýsingarskylda og atgongd til roknskapartilfar
§ 24. Stuðulsmóttakari hevur skyldu at upplýsa, at hann heldur treytirnar fyri at fáa stuðulin.

Stk. 2. Myndugleikarnir sum veita, umsita og hava eftirlit við stuðlinum, og sum hava fingið hesa uppgávuna, sbrt. § 19, stk. 1, 2. pkt. hava atgongd til at síggja og kanna roknskapir og annað roknskapartilfar, umframt atgongd til at staðfesta, at ognirnar eru til staðar og at virksemd er fram.

Orðingar í revsiásetingum

§ 25. Um revsast skal fyri brot á heimildarlóg, eigur hetta at verða ásett í heimildar lógini. Um tað somuleiðis skal kunna revsast fyri brot á kunngerðir til heimildarlóg, eigur henda áseting at verða sett í heimildarlógina: „Í kunngerð, sum verður gjørd sambært heimildarlógini, kann ásetast revsing við bót fyri brot á ásetingarnar í kunngerðini.“

Stk. 2. Skal lögfrøðiligur persónur kunna revsast, verður henda áseting sett í lógina: „Álagt kann verða feløgum o.t. (lögfrøðiligum persónum) revsiábyrgd sambært reglunum í revsilógini 5. kapitl.“

Kapittul 4 Gildiskoma

Gildiskoma

§ 26. Henda kunngerð kemur í gildi 1. oktober 2011.

Fíggjarmálaráðið, 19. september 2011

Aksel V. Johannesen (sign.)
landsstýrismaður

/ Atli Suni Leo (sign.)